

Din septembrie până în iunie, în timp ce beau din ceașca mea de cafea și razele de lumină se strecoară printre perdele, mă gândesc cât de mult mi-ar plăcea să te las să dormi și să rămân lângă tine, ascultând cum respiri.

De aceea ador acele plimbări spre școală în care
mă întreb cât de departe este o stea sau cât
înseamnă infinitul.

Nu am răspunsurile, iubirea mea. Dar știu că tu,
dacă îți propui, le vei găsi.